

گزارش ۱

یورش جدید کارفرمایان پتروشیمی به دستمزدهای ناچیز کارگران

کارگران مجتمع پتروشیمی "امیرکبیر" منطقه ماهشهر بار دیگر، از روز سه شنبه ۹۱/۹/۲۱ اعتصاب خود را آغاز کردند. با کنار رفتن شرکت پیمانکاری قبلی (فریمکو)، پیمانکار جدید برای نمایش قدرت و کوبیدن میخ خود در برابر کارگران، به اقدامات ضد کارگری جدیدی روی آورد. کارگران که هنوز تسویه حساب هایشان با "فریمکو" صورت نگرفته بود و در حال دوندگی و پیگیری برای دریافت طلب های عقب افتاده خود از پیمانکار قبلی بودند، با تیغ زنی دیگری از سوی پیمانکار جدید رودررو گشتند.

طبق روال عادی شرکت، هر ساله به هنگام انعقاد قرارداد جدید، افزایش حقوق نسبت به قبل صورت می گیرد. اما این بار پیمانکار با تعیین پرداخت ۴۰ تا ۵۰ هزار تومان به دلخواه خود به هر کس، به صورت متفاوت قرارداد تنظیم کرد و به کارگران برای امضا ابلاغ نمود. کارفرما با حيله گری بیشرمانه ای این اضافه حقوق را «پاداش بهره وری» نام نهاد و نه افزایش مزد ثابت (بدون مزایا یا دریافتی)، تا هر زمان که لازم دید به بهانه هایی همچون "بهره وری شرکت بالا نبوده" از پرداخت آن امتناع کند. از سوی دیگر با عدم پرداخت یکسان به کارگران، می کوشد به رقابت و تفرقه بین آنان دامن بزند. کارگران که در تجارب گذشته خود با این سیاست های کارفرمایان به خوبی آشنا بودند، تنها راه مقابله را دست کشیدن از کار و اعتصاب دیدند. آنها با اعلام اینکه این طرح را قبول ندارند و اینکه اضافه حقوق حداقل باید بالای ۱۰۰ هزار تومان باشد، از روز چهارشنبه جلو در ورودی شرکت تجمع کردند. کارفرما با دادن متن قراردادها به حراست ورودی شرکت، شرط ورود کارگران به شرکت را امضای قرارداد تعیین کرده است. کارگران از روز پنجشنبه عملاً به خانه های خود رفتند و جلو شرکت نماندند. قرار است روز شنبه فرماندار ماهشهر به مجتمع بیاید و برای آرام کردن اوضاع عنوان کرده که حق با کارگران است!

پیمانکاران زالو صفت که دست در دست مدیریت و باندهای بسیجی حاکم بر مجتمع تاکنون از چپاول دسترنج کارگران و استثمار بی حد و حصر فروگذار نکرده اند حتی به دزدی از سهمیه غذای کارکنان و نیم شبی شبکاران برای کم کردن از هزینه خوراک کارگران نیز روی آورده اند مثلاً باقی مانده غذای روز قبل را با سرهم بندی کردن برای روز بعد یا شام همان روز به خورد کارگران می دهند، خورش قیمه روز قبل با

اضافه کردن تکه های بادمجان می شود خورش بادمجان ناهار فردای کارگران. این کیفیت افتضاح غذا، بسیاری از کارکنان را از گرفتن غذای شرکت منصرف می کند. یکی دیگر از شگردهای پیمانکاران، گرفتن حق بیمه و کسر حقوق سنگین از کارگران و وارد کردن حق بیمه و کسری های غیر واقعی در لیست اصلی بود که با افشای این مسئله، نمایندگان کارگران با دوندگی های بسیار و شکایات خود پیگیر بررسی آن شدند. این امر که در لیست حقوقی کارگران حق بیمه و دیگر کسورات به میزان پایینی منظور شود در میزان دریافتی بازنشستگی تأثیر منفی خواهد داشت و مستمری اندک بازنشستگی را باز هم تقلیل خواهد داد. این ترفندها در حالی است که در ازای شیفیت های ۱۲ ساعته و شدت کار و ایجاد درآمدهای میلیاردی، بالاترین دریافتی کارکنان این شرکت، حتی در مورد مهندسین با تحصیلات بالا، به بیش از ۱ میلیون و ۶۰۰ تومان در ماه نمی رسد در حالی که طبق اظهارات مقامات رسمی و حتی برخی از سرمایه داران اتاق بازرگانی و صنایع و معادن، متوسط خط فقر در ایران حدود ۲ میلیون تومان در ماه است.

این پیمانکاران که با ظاهر شرکت های تأمین نیروی انسانی برای شرکت وارد کار می شوند، در واقعیت شرکت هایی تام الختیار برای بستن قرارداد داد هستند و به همین دلیل به شکلی لجام گسیخته به دستمزد، مزایا و امکانات حداقلی و ناچیز کارگران یورش برده و به استثمار وحشیانه آنان می پردازند. اعتصابات پی در پی و مداوم کارگران صنعت پتروشیمی در تمامی نقاط ایران ناشی از همین وضعیت و تضاد فاحش بین کسب درآمدهای بالای صنعت فوق از طریق استثمار شدید کارگران و چلانیدن هر چه بیشتر مزدهای آنان و در نتیجه کاهش دائمی سطح زندگی کارگران در مقابل فشار بالای هزینه های سرسام آور زندگی نابسامان آنان می باشد.

گزارش ۲

مجتمع پتروشیمی "امیرکبیر" همچنان در اعتصاب

روز شنبه ۹۱/۹/۲۵، ۴۰۰ کارگر اعتصابی مجتمع پتروشیمی "امیرکبیر" در ساعت ۸ صبح جلو فرمانداری تجمع کردند، اما همان طور که انتظار می رفت، مقامات با دادن جواب سربالا سعی در دست به سر کردن آنان داشتند. کارگران که از فرمانداری نتیجه ای نگرفته بودند، کوتاه نیامدند و همچنان در اعتصاب به سر می برند. در روزهای اعتصاب، کارگران بخش هایی مانند گروه ماشینری و مکانیک که توربین و مبدل های باز شده را رها کرده بودند (دستگاه هایی که باید سریعاً بسته می شد)، و دیگر کارگرانی که کار زیادی روی دستشان مانده بود و باید به پایان می رسید، به همراه دیگر همکاران خود

دست از کار کشیده بودند. بدین سان اهمیت وجودشان برای مسئولان شرکت بیشتر از هر زمان آشکار می شد. ترفند مدیریت برای مقابله با اعتصاب و نخواستن کارهای ضروری، آوردن نیروی انسانی از پتروشیمی بندر امام (ایران - ژاپن) بود. حدود ۱۰ تا ۱۲ کارگر را (که آنها هم پیمانی بودند) آوردند. اما آنها هنگامی که فهمیدند اعتصاب در جریان است و به عنوان اعتصاب شکن از آنها استفاده خواهد شد علیرغم حقوق خوب و حق مأموریتی که این کار نصیب شان می کرد، از کار سر باز زده از شرکت خارج گردیدند و با کارگران اعتصابی همکاری نمودند. مدیریت بار دیگر اقدام به آوردن ۱۳ تا ۱۴ کارگر از پتروشیمی کرمانشاه کرد. با دادن جای خواب و استراحت در نمازخانه شرکت به این کارگران، عملاً مانع بیرون رفتن شان از شرکت می شوند (به بیان دیگر آنها را زندانی کرده اند). کارگران اعتصابی نیز با اطلاع از این موضوع قرار است که فردا جلو در ورودی حاضر شده به حراست ورودی اخطار و با آن اتمام حجت کنند تا به این کارگران که عملاً زندانی هستند امکان خروج از شرکت داده شود.

کارگران انقلابی متحد ایران

ruwo.iran@gmail.com